

Esben Amdisen & De Blege Mænd i Sort

Esben Amdisen spillede violin i barndomshjemmet på Tåsinge og gik over til guitar og rockmusik i Svendborg som teenager. Nu skriver han sangtekster om samfundets udstødte. Til april vender han hjem til Sydfyn når han gæster Harder's sammen med bandet De Blege Mænd i Sort.

Skrevet af Sara Elisabeth Nedergaard

- Jeg har jo aldrig været narkoman, men jeg har da været i berøring med rand-områderne. Men jeg har altid været der som gæst.

Sådan lyder forklaringen fra Esben Amdisen når han bliver spurgt om, om hans tekstunivers bygger på personlige oplevelser. Et tekstunivers, der beskriver drankere, narkomaner, skizofrene og andre medmennesker, der lever på kanten af det danske samfund. Den høje, sortklædte mand synger stadig på fynsk når han taler selvom han har boet i København i mange år. Amdisen har både været evighedsstuderende, langtidsledig, postbud og cykelsmed. Men først og fremmest er han musiker. Men hvor startede det hele?

- Jeg startede med at spille violin som syvårig, fordi man i mine forældres hus skulle lære at spille et instrument. Mit valg blev violinen fordi jeg var stor fan af Sherlock Holmes, der jo også spiller violin. I 8. klasse hørte jeg Nirvana for første gang, og så var jeg solgt og begyndte at spille guitar og skrive mine egne sange. Det her med at være en selvdestruktiv teenager passede godt sammen med hvordan jeg havde det, for især som ung havde jeg det rigtig svært, fortæller Esben Amdisen.

Esben Amdisen og De Blege Mænd i Sort har udgivet en ep og et fuldlændealbum, og op til deres koncert på Harder's den 7. april, udgiver de deres anden ep "Flygter Nattens Skygger". Bandet, Esben spiller med nu, har været

den samme konstellation siden 2014. Det lidt aparte navn til backingbandet blev til da det fem mand høje orkester øvede i en kold, gammel lagerbygning ved Nordhavn i København:

- Efter endnu en kold bandøver, hvor vi alle spillede i sort overtøj, udbrød Morten, der spiller trommer, at vi også bare kunne også være helt vildt antiklimatiske og hedde "De Blege Mænd i Sort", da vi snakkede om hvad vi skulle kalde bandet. Ugen efter var jeg gæst hos P6 Beat, og de syntes det var et fedt navn. Så blev det hængende, forklarer Esben Amdisen.

"Når jeg skriver mine sange er det vise-sange til at starte med, og så kommer der fire andre rockmusikere til, og så ender vi med at lave rocksange" - Esben Amdisen

Trommeslageren Morten er også Esbens barndomsven fra Tåsinge. Esben havde et band, der øvede på Harder's dengang huset hed Harmonien. Men det gik lidt for meget op i at der var nogen, der spillede Slayer mens resten drak øl. Heldigvis havde Mortens forældre en garage, de to unge fyre kunne øve i:

- Den musik, vi lavede i den garage, var kimen til det, vi laver nu. Vi havde altid udskiftninger i bandet, for dem, vi fik med, havde aldrig samme ambitionsniveau som os. Og jeg var tændt ved tanken om at lave det hele selv, hvor Morten var på trommerne og jeg lavede alt det andet, fortæller Esben og fortsætter:

- Det er også derfor, vi kalder os et rockband nu. For vi laver al musikken sammen alle fem. Som udgangspunkt vil jeg kalde vores musik for folk, for når jeg laver sange, så er de en sangtekst med dertilhørende melodi og akkompagnement. Og sådan som jeg har dyrket den amerikanske folk-scene forstår jeg at det altid er det, der er udgangspunktet. Men vi definerer os jo som et rockband, fordi vi laver al musikken i fællesskab. Når jeg skriver mine sange er det visesange til at starte med, og så kommer der fire andre rockmusikere til, og så ender vi med at lave rocksange, forklarer Esben Amdisen.

Og det med at skrive viser er et helt bevidst valg fra Amdisens side. Blandt andet er den svenske musiker Joakim Thåström en stor inspirationskilde:

- Hele Thåstrøms katalog rækker i alle retninger fordi han startede som punkmusiker i 70'erne, og nu laver han så den her voksne udgave af sig selv, som han har spillet de sidste 10-15 år. Det er lyrik med dertilhørende musik, som går i tråd med det, vi laver, fortæller Amdisen og fortsætter:

- Jeg hører meget dansk og svensk musik fordi der er et sprogsammenfald, og jeg er helt vild med den måde, det skandinaviske sprog fungerer på. Sproget, jeg bruger, er mest nærliggende for mig. Når jeg læser en engelsk bog, vælger jeg altid den danske oversættelse. For jeg bliver stimuleret af det danske

sprog og min sprogforståelse ligger dybt i det danske sprog. Og så læser jeg mange digte, hvor de på samme måde som sangtekster har en ufuldstændig form, der ikke behøver at være afsluttet eller altforklarende.

Esben Amdisen skriver altid på dansk, og hans tekster kredser altid om den samme tematik. Det handler først og fremmest om mennesker og oftest om dem fra samfundets randområder:

- Det er nemmere og sjovere at skildre nogen, der er mere på kanten. Jeg skriver også ofte om en skyggefigur, der både fungerer som en åndstilstand og et selvbillede. På et tidspunkt gik jeg selv kun ud efter at solen var gået ned, og den her tanke om de her væsner, der kun lever om natten, har altid interesseret mig meget. Og mine tekster er jo rodfæstet i mig, men i høj grad er det også fortællinger og betragtninger af ting, jeg ser, siger Esben Amdisen og fortsætter:

- Drankeren har jo et andet liv end os, men der kan stadig være uforløst kærlighed til stede. På den måde er min drøm at gøre forståelsen for verden større ved at skrive om tematikker, der kan ramme os alle, men som er skrevet om de her skæbner i randområderne.

Esben Amdisen og De Blege Mænd i Sort spiller koncert efter Uffe Lorenzen er gået af scenen lørdag den 7. april 2018 på Harder's i Svendborg.